

višji oblasti pa morata povsod sodelovati, tako da je vedno druga z drugo v neprestani zvezi. Nove postave se lahko predlagajo iz parlamenta samega, ali jih pa predložé ministri. Pri razpravi imajo tudi ministri besedo, in noben sklep ne bi bil veljaven, ako ne bi bilo ministrstvo prisotno ali vsaj zastopano. Zato pa nastopajo v debatah tudi ministri; oni imajo pravico, da svoje predloge zagovarjajo in nasprotne pobijajo. A glasovati ne morejo, pri sklepanju štejejo

ljudovlade kot izvrševalni organ je odvisen od nje, ker ni prost v imenovanju svojih prvih in najvažnejših uradnikov.

Montesquieu je kazal Francozom pot iz absolutizma do svobode s tem, da jih je opozarjal na angleško konstitucijo. S sebi lastno burno prenačljjenostjo so Francozi radikalno prevrgli vse monarhične institucije in se zaleteli v skrajni ekstrem nebrzdane demokracije, v kateri pa, kakor vidimo danes, ni svobode, ampak le tiranstvo strank,

LONDON: WESTMINSTER HALL IN PARLAMENT.

samo glasovi poslancev. Vse je odvisno le od večine v zbornici. Predlog postane zakon, če ga tudi ministri pobijajo, ko dobi večino glasov. A kadar se je tako izrekla večina zoper ministre, mora odstopiti ministrstvo, in predsednik ga ne more več držati, ampak mora sprejeti odstop. Nove ministre pa mora imenovati iz sedanje večine, ki je vrgla prejšnjo vlado. Težišče vsega je torej vedno v parlamentarni večini, in tudi predsednik

ki dobé v svoje roke oblast. Strankarski absolutizem pa je silovitejši od monarhičnega.

Proglasili so ljudstvo za suvereno. Rekli so, da ni nobenih nraavnih zakonov pravičnosti, ampak da je prav vse to in samo to, kar sklène ljudstvo. A kdo je ljudstvo? Ljudstvo je vsota milijonov ljudi, od katerih se velika večina jako malo zmeni za vlado. Večinoma so najgorečnejši politiki oni, ki jim ni za ljudstvo, ampak le za to, da po